

isti appetitui ex cognitione & iudicio facultatum cognoscentium, ita, ut ex. gr. prout est cognitum à ratione, fiat ac sit proprium objectum voluntatis, seu appetitus rationalis; prout autem cognitum est à sensu, fiat ac sit proprium objectum appetitus sensitivi. Uti quidem statuendum esse ducimus, cum nulla huius restrictionis ratio melior constet.

THESIS. XIX.

Sit ultimò & hæc Thesis: *Quod si bonum ab intellectu humano cognitum continet omnia, circa quæ fertur vel versatur voluntas humana continetque ea sola, & nihil amplius, sequitur, bonum illud esse objectum voluntatis humanæ adequatum ac totale.* Quod ipsum concedant oportet, quicunque concedunt regulam illam: Cui competit definitio, ei competit & definitum. Est siquidem ea definitio objecti adæquati ac totalis, quam in antecedente posuimus.

THESIS. XX.

Verum cum de objecto voluntatis res controversa sit inter Auctores, dum aliqui *solum bonum* id esse volunt; aliqui autem *tam bonum, quam malum*; alii etiam aliud scriptis suis, si non expresse docere, saltem per legitimam consequentiam inferre videntur, paulò prolixius de eò differere volupe est, idque quod asseruimus in antecedente, ut omnibus pateat, clarè demonstrare.

THESIS. XXI.

Et quidem jam supra Thesi XVII. diximus, voluntatis objectum non posse esse, nisi bonum, exinde posse colligi, quod appetitus non sit nisi boni. At cum nec hoc concedant omnes, eò autem negatò, labascere videatur tota illa argumentatio nostra, necessitas postulabit, idem illud ostendere. Quod ut feliciter fiat, præmittemus pauca de ipsis nominibus, *objecto* scilicet, ejusque divisione in *adequatum* & *inadequatum*, ut pateat, quid nobis nunc iis veniat.

THESIS. XXII.

Significatur itaq; voce *objecti* id, quod alicui potentiæ, facultati aut habitui percipiendum, considerandum, vel quocunque modo aliò tractandum proponitur & objicitur. Aut

B 3

ut B.